

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران

CPC مشترک گروه داخلی و گروه اخلاق پزشکی

با امتیاز فرهنگی

مشاور بالینی: دکتر انوشه حقیقی

مشاور اخلاقی: دکتر سعید بیرودیان

مجمع آموزش درمانی
حضرت رسول اکرم (ص)

خانم ۲۶ ساله ای با شکایت سرفه و تنگی نفس در سرویس ریه بستری شده است. مشکل وی از شش ماه قبل شروع شده است و طی یک هفته اخیر تشدید یافته است. در معاینه دیسترس تنفسی دارد. تاکیکارد است و با ماسک اکسیژن خون ۹۴٪ است. غده بزاقی ساب مندیبولار چپ بزرگ است و چند عدد غده لنفاوی در گردن با سایز ۲×۳ میلیمتر به دست می خورد. بیمار با تشخیص سارکوئیدوز، از یک سال قبل تحت درمان با کورتیکواستروئید و آزتیوپرین قرار گرفته و به دلیل پاندمی کووید پیگیری درستی نداشته ولی داروها را خودسرانه ادامه داده است. در آن زمان بیماری، با تنگی نفس و سرفه شروع شده است. در سی تی اسکن ریه درگیری پارانشیمال دو طرفه و لنفادنوپاتی مدیاستن داشته که احتمال سارکوئیدوز، لنفوم و واسکولیت برای وی مطرح می شود. نمونه برداری از طریق VATS انجام شده و تشخیص سارکوئیدوز را مطرح می کند. در بستری اخیر، بیمار تحت بیوپسی از غده بزاقی Submandibular و غده بزاقی گردن قرار می گیرد که تشخیص لنفوم را مطرح می کند. لام بیوپسی قبلی تحت بازبینی قرار می گیرد و تشخیص سارکوئیدوز را رد و لنفوم را مطرح می کند.

- با توجه به نتیجه گزارش های متفاوت آسیب شناسی از غدد لنفاوی، آیا این اختلاف در تشخیص از نظر علمی توجیه پذیر است؟
- اختلاف بین دو تشخیص تا چه اندازه به وضعیت یا سیر پیشرفت بیماری و یا خطای تشخیصی مربوط می شود؟
- چگونه می توان اطمینان حاصل کرد که کدام یک از تشخیص ها درست است؟
- در صورت بروز خطای تشخیصی وظیفه اخلاقی تیم درمانگر در برابر بیمار و همکاران چیست؟

شنبه: ۱۴۰۱/۰۷/۳۰ ساعت: ۱۰:۰۰-۸:۰۰

مجمع حضرت رسول (ص)، ساختمان شماره یک، سالن ابن سینا